یادداشت

رویکرد متفاوت اعطای پاداش در ناگویا

حمید عزیزی
عضو هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک

رویکرد کمیته ملی المپیک در المپیک ۲۰۲۴ پاریس برای اعطای پاداش به مدال‌آوران، نسبت به ادوار گذشته بشدت متفاوت بود. برای مثال، پاداش مدال‌آوران طلا در پاریس ۲۰ برابر المپیک قبلی افزایش یافته بود. این روند در بازی‌های آسیایی ناگویا نیز ادامه خواهد یافت، هرچند تعیین مبلغ دقیق پاداش به میزان بودجه کمیته ملی المپیک در بودجه سال ۱۴۰۵ کشور وابسته است. نکته کلیدی این است که کمیته ملی المپیک توانایی درآمدزایی دارد، درست مانند فدراسیون‌های جهانی، کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) و سایر فدراسیون‌های ورزشی. بودجه عمومی و درآمد حاصل از فعالیت‌ها تفاوت ماهوی ندارد، زیرا ورزشکاران نمایندگان جمهوری اسلامی و مردم هستند و پاداش آنها، چه از محل بودجه عمومی و چه درآمدهای کمیته ملی المپیک، از منابع کشور پرداخت می‌شود. کمیته ملی المپیک، با توجه به جایگاه برند بودن، اعتماد مردم و ارتباط با شرکت‌های بازرگانی، می‌تواند مدل‌هایی برای درآمدزایی تعریف کند. هرچند ممکن است با روند تبدیل پاداش مدال‌آوران از سکو به ریال و سپس ارز، شائبه کاهش پاداش ایجاد شود، اما این اتفاق نخواهد افتاد. زیرا هزینه‌های ارزی دارای چهارچوب مشخص زیر نظر سازمان بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات است و از طرفی پاداش ورزشکاران، با توجه به اینکه هم ورزشکار و هم کمیته ملی المپیک ایرانی هستند، مشمول پرداخت ارزی نیست و باید به ریال پرداخت شود. حتی پاداش‌های المپیک پاریس، بازی‌های آسیایی جوانان و کشورهای اسلامی در ریاض نیز به صورت ریالی به مدال‌آوران پرداخت شد. شاید تعیین میزان پاداش بازی‌های آسیایی ناگویا اکنون زود باشد، اما این کار انگیزه ورزشکاران را افزایش می‌دهد تا با برنامه‌ریزی و تمرینات شبانه‌روزی برای افتخارآفرینی آماده شوند. با توجه به اینکه بازی‌ها اواخر شهریورماه سال آینده برگزار می‌شوند، فرصت کافی برای تعیین پاداش وجود دارد، بویژه که پس از تصویب بودجه عمومی ورزش و کمیته ملی المپیک، زمان مناسبی برای تعیین پاداش ناگویا خواهد بود. این پاداش به طور حتم رقم قابل توجهی خواهد بود. اگر کمیته ملی المپیک از طریق کمیته بازرگانی و شرکت‌های وابسته به آن درآمدزایی داشته باشد، دیگر وابسته به بودجه عمومی کشور نیست و پرداخت پاداش مدال‌آوران چالشی ایجاد نخواهد کرد. با اینکه در بازی‌های آسیایی هانگژو، پاداش کادر فنی معمولاً مورد اعتراض مربیان بود، برای حل این چالش، قرار است نیمی از مجموع پاداش‌ها به فدراسیون‌ها اختصاص یابد تا براساس نظر آنها، بین مربیان تیم ملی تقسیم شود.

با ورزش حرفه‌ای، پاداش هدف نیست

علی رغبتی
کارشناس مدیریت

اگر ورزش حرفه‌ای در ایران به رسمیت شناخته شود و درآمد ورزشکاران از دل رویدادهای حرفه‌ای حاصل گردد، حضور در جام جهانی، بازی‌های آسیایی، المپیک و پارالمپیک ارزش معنوی پیدا می‌کند. دیگر ورزشکاران با هدف دستیابی به پاداش و با ریاضت کشیدن در تمرین، راهی رویدادهای مهم نمی‌شوند. در این شرایط، حضور در تیم ملی صرفاً برای پول نخواهد بود و افتخار ملی‌پوشی بزرگ‌تر تلقی می‌شود، به طوری که همه ورزشکاران برای آن سر و دست می‌شکنند. از سوی دیگر، باید مکانیزمی طراحی شود که ورزشکاران به نسبت پیشرفت خود دستمزد دریافت کنند، نه فقط بر اساس مدال. در این صورت، ورزشکاری که به دلیل بدشانسی یا اضافه وزن مدال را از دست می‌دهد یا ورزشکاری که به‌طور اتفاقی مدال گرفته، متضرر نمی‌شود. پرداخت پاداش صرفاً به مدال، منصفانه نیست. بنابراین با تغییر این مکانیزم، حتی اگر ورزشکاری به‌واسطه اشتباه داوری مدال را از دست دهد، باز هم به اندازه زحمتی که کشیده است، پاداش دریافت خواهد کرد. فراموش نکنیم که دنیای ورزش بسیار پویا و پرتحول است و آیین‌نامه پاداش ورزشکاران باید هر چند وقت یک‌بار بازنگری شود تا با جهت‌دهی مناسب، به تقویت ورزش کشور کمک کند. نوسان ارز نیز برای پرداخت پاداش به ورزشکاران مشکلی ایجاد نمی‌کند، زیرا پاداش‌ها ضریب ریالی دارند و نه تنها با ارز سنجیده نمی‌شوند، بلکه سختی پرداخت هم به وجود نمی‌آید. بیش از ۶ تا ۷ سال است که ورزشکاران مدال‌آور برای دریافت پاداش امتیاز می‌گیرند و این امتیاز در ضریب ریالی ضرب می‌شود؛ ضریب ریالی هر سال تعیین می‌شود. ممکن است نوسان ارز باعث افزایش عدد شود، اما وزارت ورزش می‌تواند ضریب ریالی مناسب برای پرداخت تعیین کند. معمولاً وزارت ورزش پاداش‌ها را همزمان با تصویب بودجه عمومی کشور پیش‌بینی می‌کند و نرخ بودجه را ۱۰ تا ۲۰ درصد افزایش می‌دهد تا هیچ مشکلی پیش نیاید. تاکنون نیز وزارت ورزش هیچ‌گاه اعتبار بودجه‌ای کم نیاورده است. با این حساب، می‌توان گفت که پاداش مدال‌آوران اصلاً تابع ارز نیست. علاوه بر وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها نیز می‌توانند طبق ماده ۷ اساسنامه، ورزشکاران و مربیان خود را با پاداش نقدی حمایت کنند. دست فدراسیون‌ها برای پرداخت حق‌الزحمه حضور در اردوها باز است و حتی برای جبران زحمات سازمانی که ورزشکاران را به اردو دعوت می‌کند، باید به آنها هزینه پرداخت شود. بنابراین فدراسیون‌ها می‌توانند از این بند برای پرداخت پاداش به ورزشکاران استفاده کنند. این موضوع جزو اختیارات فدراسیون‌هاست و نه وظایف قانونی آنها. همچنین مانعی ندارد که پاداش از بودجه فدراسیون پرداخت شود یا توسط اسپانسر تأمین گردد.

«ایران» ضرورت بازنگری در نحوه توزیع پاداش مدال‌آوران توسط فدراسیون‌ها را بررسی می‌کند

حمایت جدی از نخبگان نیاز ضروری ورزش

سینا حسینی| مؤلفه پرداخت پاداش به قهرمانان و مربیان ورزشی به‌واسطه افتخارآفرینی در میادین بین‌المللی، یکی از عناصر اثرگذار در خلق، تثبیت و تداوم موفقیت‌های ورزشی به شمار می‌رود. اهدای پاداش به قهرمانان و نام‌آوران عرصه ورزش، رویه‌ای پذیرفته‌شده و رایج در سراسر جهان است؛ اقدامی که با هدف حفظ انگیزه نخبگان ورزشی و فراهم‌سازی شرایط لازم برای استمرار مسیر موفقیت آنان انجام می‌شود. نحوه توزیع پاداش‌ها در کشورهای مختلف از فرمولی واحد پیروی نمی‌کند و فرآیند پرداخت، میزان و نوع این پاداش‌ها از تنوع قابل توجهی برخوردار است.

با وجود این تفاوت‌ها، یک اصل مهم و مشترک در تمام دنیا برای اختصاص پاداش به ورزشکاران و مربیان وجود دارد؛ اصلی که بر مبنای آن، سطح کیفی رقابت‌ها و میزان اهمیت تورنمنت‌ها نقشی تعیین‌کننده در جزئیات پاداش ایفا می‌کند. به عنوان نمونه، در کشورهایی نظیر ژاپن، هنگ‌کنگ، سنگاپور، اندونزی، قزاقستان و ازبکستان قهرمانان ورزشی در صورت کسب موفقیت در رقابت‌های المپیک، پاداش‌هایی منحصربه‌فرد و قابل‌توجه دریافت می‌کنند؛ پاداش‌هایی که در بسیاری از موارد می‌تواند آینده مالی آنان را تا حد زیادی تأمین کند.

در مقابل، میزان پاداش موفقیت در بازی‌های آسیایی در مقایسه با پاداش المپیک، تفاوتی محسوس و معنادار دارد؛ اما با وجود این اختلاف، مبالغ در نظر گرفته‌شده به گونه‌ای تعیین می‌شود که ورزشکاران قهرمان بتوانند با دریافت آن، بخشی از هزینه‌های جاری و شخصی خود را جبران و مدیریت کنند.

در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته، نظام توزیع پاداش تنها به پرداخت‌های مقطعی پس از کسب مدال محدود نمی‌شود. فدراسیون‌ها در کنار پاداش‌های نقدی، بسته‌های حمایتی بلندمدتی را برای ورزشکاران نخبه در نظر می‌گیرند که شامل حقوق ماهانه، بیمه‌های درمانی و بازنشستگی، تأمین مسکن، بورسیه‌های تحصیلی و حتی تضمین شغلی پس از پایان دوران قهرمانی است. به عنوان مثال، در کشورهایی مانند ژاپن و سنگاپور، فدراسیون‌ها با همکاری بخش خصوصی، شرایطی را فراهم می‌کنند که قهرمانان دغدغه معیشت و آینده شغلی نداشته باشند و بتوانند تمام تمرکز خود را معطوف به آمادگی ورزشی و رقابت‌های پیش‌رو کنند.

حال پرسش اساسی اینجاست که ورزشکاران ایرانی که قرار است در سال ۲۰۲۶ در رویدادهای مختلف جهانی و آسیایی برای کشورمان به میدان بروند، با چه میزان و چه نوع پاداشی از سوی فدراسیون‌های ورزشی روبه‌رو خواهند شد؟

اینکه وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک، بر اساس آیین‌نامه‌های مصوب، به قهرمانان و مدال‌آوران ایران پاداش «پای سکو» پرداخت می‌کنند، اقدامی قابل قبول است؛ اما پرسش کلیدی و بنیادین این است که برنامه فدراسیون‌های ورزشی برای حمایت مستمر و اهدای پاداش‌های هدفمند به قهرمانان خود چیست؟

به اعتقاد کارشناسان و صاحب‌نظران حوزه ورزش، ورزشکاران و مدال‌آوران ایرانی بدون تردید نیازمند حمایت‌هایی استاندارد، منطقی و معقول هستند. این مسئولیت در وهله اول بر عهده رؤسای فدراسیون‌های ورزشی قرار دارد تا با برنامه‌ریزی صحیح و آینده‌نگرانه، نیازهای اولیه قهرمانان خود را برآورده سازند و شرایطی فراهم کنند که انگیزه آنان برای تداوم مسیر قهرمانی حفظ شود. بی‌تردید، اگر مدیران فدراسیون‌های ورزشی به آثار مثبت این مسأله توجه داشته باشند، می‌توانند زمینه تکرار موفقیت و مدال‌آوری ورزشکاران را فراهم آورند؛ اما بی‌توجهی به این موضوع می‌تواند پیامدهای تلخی برای ورزش ایران به همراه داشته باشد و در نهایت به از دست رفتن سکوهای بین‌المللی منجر شود.

مجید افلاکی، سرمربی تیم ملی تکواندو در گفت‌وگو با «ایران»:

دغدغه ورزشکاران زندگی بعد از قهرمانی است

گفت و گو

بدون تردید عمر قهرمانی در ورزش ایران طولانی‌تر خواهد شد. گفت‌وگوی «ایران» با مجید افلاکی را در ادامه می‌خوانید.

پریسا غفاری| مطالبه یکسان‌سازی در پرداخت پاداش قهرمانان و ورزشکاران، تا امروز بارها از سوی چهره‌های مختلف ورزشی مطرح شده است؛ اما مجید افلاکی یکی از افرادی است که بیشترین واکنش را نسبت به این موضوع نشان داده است. مجید افلاکی، سرمربی تیم ملی تکواندوی ایران، معتقد است اگر دغدغه‌های ذهنی و معیشتی قهرمانان و مربیان برطرف شود،

پاداش‌های فعلی کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش، دغدغه‌های یک ورزشکار را برطرف می‌کند؟

بزرگ‌ترین نقطه ضعفی که مربیان و ورزشکاران با آن درگیر هستند، همین پاداش‌هاست. متأسفانه پاداش مربیان تقریباً در حد صفر است؛ انگار مربیان در این بخش تلاشی نکرده‌اند که مشمول جوایز شوند.

از طرف دیگر، بیشترین پاداش‌ها به یک رشته خاص تعلق می‌گیرد و آن هم به‌صورت ویژه.

یعنی شما اعتقاد دارید که هیچ‌وقت مربیان در موفقیت قهرمانان در نظر گرفته نشده‌اند؟

به‌طور قطع همین‌طور است. شما در طول دوران المپیک و بازی‌های آسیایی هیچ‌وقت حتی به نصف پاداش قهرمان هم نمی‌رسید. فقط در المپیک پاریس بود که در بخش انفرادی، پاداش مربیان با پاداش نفرات اول، دوم و سوم برابری کرد. درباره مربیان تیمی هم که حرفی نزنم بهتر است.

در فدراسیون‌ها هم به این نحو عمل می‌کنند؟ چون به نظر می‌آید آنها نقش بهتری در برطرف کردن دغدغه‌های ورزشکار می‌توانند داشته باشند؟

حرف درباره پاداش فدراسیون‌ها بسیار است و هیچ گاه هم درست شدنی نیست. حالا کشتی توانسته با جذب اسپانسرهای خوب، مبالغ قابل‌توجهی در اختیار مربیان و قهرمانانش قرار دهد؛ سایر رشته‌ها در این حوزه به قدری ضعیف هستند که نمی‌توان مشکلات آنها را بیان کرد.

بهترین پاداشی که در دوران قهرمانی دریافت کردید، مربوط به چه زمانی بود؟

زمان ریاست مصطفی هاشمی‌طبا در کمیته ملی المپیک؛ با دستور ایشان به قهرمانان جهانی و المپیک مسکن دولتی دادند. من و هادی ساعی هم جزو همان نفراتی بودیم که در پروژه نواب صاحب‌خانه شدیم. باور کنید با فراغ بال، لذت و انگیزه بسیار بیشتری به کار ادامه دادیم.

پیشنهاد شما به وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک برای پاداش دادن به قهرمانان چیست؟

دغدغه اصلی یک قهرمان، زندگی بعد از پایان عمر ورزشی‌اش است. اگر بحث اشتغال و مسکن او حل شود، انگار سال‌ها تلاشش بی‌نتیجه نبوده است. از طرفی وزارت ورزش اگر با تعاونی‌ها و وزارت مسکن تعامل کند، می‌تواند به‌جای مبالغ ریالی که با افزایش تورم دیگر پاسخگوی نیازها نیست، مسکن در اختیار قهرمانان قرار دهد تا آنها با فراغ بال به دوران حرفه‌ای خود ادامه دهند و نگرانی بابت خانواده‌شان نداشته باشند.

بحث پاداش فدراسیون‌ها را چگونه می‌بینید؟

متأسفانه هیچ‌وقت نگاه حرفه‌ای در این رابطه وجود نداشته است. بسیاری از قهرمانان را می‌بینیم که بدون مسکن هستند و بعد از پایان عمر ورزشی‌شان به دستفروشی روی می‌آورند. اگر بخواهیم مثال بزنیم، موارد بسیار زیادی وجود دارد. آنها با بودجه‌ای که به فدراسیون تعلق می‌گیرد، صرفاً روزگار می‌گذرانند.

پس فدراسیون‌ها چه اقدامی باید انجام دهند؟

در گام اول باید برای خودشان درآمدزایی مناسبی ایجاد کنند. هر قهرمانی که اسپانسر داشته باشد، می‌تواند مایحتاج سالیانه‌اش را تأمین کند. یا اینکه فدراسیون‌ها یک شرکت تعاونی راه‌اندازی کنند، زمینی بخرند و با ساخت شهرک تکواندو، شهرک کشتی و... بهترین نوع پاداش را به قهرمانان خود بدهند.

بسیاری از قهرمانان را می‌بینیم که بدون مسکن هستند و بعد از پایان عمر ورزشی‌شان به دستفروشی روی می‌آورند. اگر بخواهیم مثال بزنیم موارد بسیار زیادی وجود دارد. آنها با بودجه‌ای که به فدراسیون تعلق می‌گیرد صرفاً روزگار می‌گذرانند

فدراسیون‌ها باید با برنامه‌ریزی از قهرمانان حمایت کنند

پاکدامن: پاداش‌ها باعث افزایش انگیزه می‌شود

گروه ورزشی| به جز ورزشکاران برخی رشته‌های متمول، بسیاری از ورزشکاران با چالش‌های مالی و درآمدی مواجه هستند. بر این اساس، موضوع توزیع پاداش در قبال موفقیت‌های جهانی و بین‌المللی برای آنها اهمیت فوق‌العاده‌ای دارد و می‌تواند بخشی از هزینه‌های جاری زندگی‌شان را تأمین کند.

علی پاکدامن، رئیس کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک در گفت‌وگو با «ایران»، با تأیید این موضوع و توقع کاملاً درست ورزشکاران کشورمان درخصوص عدالت در توزیع پاداش‌های ورزشی می‌گوید: «ورزش سال‌هاست که بخشی مهم و تأثیرگذار در اتفاقات و رویدادهای اجتماعی جامعه است و هر جا نیاز بوده، قهرمانان و مدال‌آوران قدم پیش گذاشته‌اند تا منبع امید و التیام‌بخش مشکلات مردم باشند. قهرمان و مدال‌آور همیشه لبخند را به لبان مردم می‌آورد؛ پس خوب است که در کنار آن، مسئولان نیز به دغدغه‌های آنها توجه داشته باشند.» او پاداش را نوعی انگیزه برای ورزشکار می‌داند و توضیح می‌دهد: «جوایز و پاداش‌هایی که برای ورزشکار در نظر گرفته می‌شود، انگیزه او را برای آینده افزایش می‌دهد و جذب اسپانسر را تسهیل می‌کند تا بتواند زندگی‌اش را به بهترین نحو اداره کند. خود من سه دوره در المپیک حضور داشته‌ام و به نظرم پاداش‌هایی که برای مدال‌آوران المپیک ۲۰۱۲ و ۲۰۲۴ در نظر گرفته شد، بسیار مناسب بود و به زنده نگه داشتن رشته‌ها کمک کرد.»

کاپیتان تیم ملی شمشیربازی همچنین از رؤسای فدراسیون می‌خواهد نگاهی متفاوت داشته باشند: «اگر جای رئیس فدراسیون بودم، ورزشکاران مدال‌آور و قهرمان را بیمه ورزشی می‌کردم یا همانند علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی، امکان اشتغال آنها را در مجموعه های ورزشی فراهم می‌کردم. لیگ پویایی راه‌اندازی می‌کردم تا با حضور اسپانسرها، رشته زیر نظر خودم را زنده نگه دارم. باید دانست که ورزشکاران یک عمر قهرمانی دارند و باید بدون دغدغه ذهنی این عمر را طی کنند. بنابراین، وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و فدراسیون‌ها باید حمایت همه‌جانبه‌ای از ورزشکاران داشته باشند تا آنها ضمن کسب سکوهای قهرمانی، در آینده نیز قهرمان خانواده باقی بمانند.»

فرمول فدراسیون‌ها برای پاداش چیست؟

مهری رنجبر| برای بررسی برنامه‌های فدراسیون‌های ورزشی درخصوص اهدای پاداش به ورزشکاران و مربیان، به سراغ برخی از رؤسای فدراسیون‌ها رفتیم تا از زبان آنها فرآیند توزیع پاداش‌ها را بررسی کنیم. نکته قابل توجه در این میان این است که رؤسای فدراسیون‌ها به علت نبود درآمد پایدار، با مشکل بزرگی برای اهدای پاداش به ورزشکاران مواجه شده‌اند.

وزنه‌بردار طلایی ۳ میلیارد تومان می‌گیرد

فدراسیون وزنه‌برداری برای مدال‌آوران خود در بازی‌های آسیایی ناگویا، پاداش ویژه‌ای در نظر گرفته است. با توجه به تغییر قوانین این رشته و در نظر گرفتن تنها دو مدال «یک‌ضرب» و «دوضرب» هر دسته، سجاد انوشیروانی، رئیس فدراسیون، قول داده است که وزنه‌بردار زن و مرد طلایی، هر کدام ۳ میلیارد تومان پاداش دریافت کنند و اگر ورزشکار موفق به کسب دو طلا شود، مجموع پاداش به ۶ میلیارد تومان خواهد رسید. وزنه‌برداران نقره یک میلیارد تومان و برنز ۵۰۰ میلیون تومان پاداش می‌گیرند. کادر فنی نیز سهمی معادل ۵۰ درصد پاداش‌ها خواهد داشت.

سجاد انوشیروانی ضمن ابراز امیدواری نسبت به تعیین سریع پاداش ورزشکاران از سوی کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش می‌گوید: «به عنوان رئیس فدراسیون، وظیفه دارم بهترین امکانات اردویی و حقوق ماهانه را حداقل تا پایان عمر قهرمانی برای ورزشکارم فراهم کنم تا دغدغه‌های او کاهش یابد و تاکنون نیز این کار را انجام داده‌ام. اما امیدوارم بحث بیمه ورزشی و اشتغال که برعهده وزارت ورزش و مجلس است، به نحو احسن اجرا شود، چرا که قهرمانان ما، نخبه‌های کشور هستند و نباید دغدغه ذهنی داشته باشند.»

پاداش بدون تعیین بودجه امکان‌پذیر نیست

فدراسیون تنیس روی میز منتظر تصویب لایحه بودجه است تا بتواند پاداش مدال‌آوران خود در بازی‌های آسیایی ناگویا را مشخص کند. علیرضا قاراداشی، رئیس فدراسیون، در این باره می‌گوید: «تا زمانی که بودجه سال ۱۴۰۵ مشخص نشود، هیچ قولی نمی‌توانم بدهم. تنها سعی می‌کنم با فشرده کردن لیگ، لژیونر کردن بازیکنان و جذب اسپانسرها تا حدودی دغدغه‌های ورزشکارانم را کاهش دهم. باید بگویم که حتی برای ۲۷۰ روز آینده هم نمی‌توانم قول مدال‌آوری بدهم، چه برسد به تعیین پاداش. در هانگژو با شکست ژاپنی‌ها، مدال برنز گرفتیم، اما در این دو سال سه بار به همان ژاپن باخته‌ایم.»

پاداش می‌تواند تعادل ذهنی قهرمان را به هم بریزد

فدراسیون قایقرانی قصد دارد در بازی‌های آسیایی ناگویا تنها به قایقران طلایی خود پاداش بدهد. سرمربی این ورزشکار نیز به همان اندازه جایزه نقدی دریافت خواهد کرد. علیرضا سهرابیان، رئیس فدراسیون به مبلغ جایزه اشاره‌ای نمی‌کند و می‌گوید: «مبلغ آن را اعلام نمی‌کنم تا ورزشکارانم بدانند که ارزش واقعی قهرمانی، تنها ایستادن روی سکوی افتخار است.»

او تأکید می‌کند: «تاکنون سعی کرده‌ام بهترین اسپانسر و بهترین درآمد ماهانه را برای آنها فراهم کنم و دوست دارم در این زمینه با ملی‌پوشان گفت‌وگو کنیم. اما برای پاداش، امیدوارم وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک توجه داشته باشند که پاداش اگرچه انگیزه می‌دهد، ممکن است تعادل ذهنی ورزشکار را بر هم بزند؛ بنابراین باید با تدابیر روانشناسی در اردوها این فشار کاهش یابد تا ورزشکاران بتوانند با آرامش به قهرمانی دست یابند.»

پورسلمان: منتظریم تا پاداش وزارت و کمیته مشخص شود

علیرضا پورسلمان، رئیس فدراسیون شمشیربازی، جزو رؤسای فدراسیون‌هایی است که برای مدال‌آوران خود در بازی‌های آسیایی هانگژو پاداش در نظر گرفت. هرچند تیم ملی سابر در این رقابت‌ها دو مدال برنز انفرادی و تیمی کسب کرد؛ نتیجه‌ای که نسبت به بازی‌های آسیایی جاکارتا ضعیف‌تر بود. با این حال، پورسلمان دست ملی‌پوشان خود را خالی نگذاشت.

رئیس فدراسیون شمشیربازی درباره پاداش بازی‌های آسیایی ناگویا نیز برنامه دارد و می‌گوید: «ما مثل همیشه برای بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا هم به شمشیربازان مدال‌آور پاداش می‌دهیم، اما هنوز مبلغ آن مشخص نشده است. باید صبر کنیم تا ببینیم وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک چه میزان پاداش در نظر می‌گیرند و بعد از آن ما هم پاداش فدراسیون را تعیین کنیم. به هر حال پاداش دادن به بچه‌ها انگیزه می‌دهد. ورزشکاران دغدغه معیشت و اشتغال دارند؛ هرچند بچه‌های ما جوان هستند و فعلاً درگیر اشتغال نیستند، اما با پاداش می‌توانیم انگیزه آنها را بالا ببریم تا همه همّ و غم‌شان افتخارآفرینی برای ایران باشد. امیدوارم بتوانیم اسپانسر خوبی پیدا کنیم تا تأمین پاداش بچه‌ها امکان‌پذیر شود.»

صیامی: پاداش یک میلیاردی را برای ناگویا می‌بندیم

هاشم صیامی، نایب‌رئیس فدراسیون دوومیدانی که سابقه ریاست این فدراسیون را نیز در کارنامه دارد، معتقد است پاداش مدال‌آوران بازی‌های آسیایی ناگویا باید در هیأت‌رئیسه فدراسیون مطرح و تعیین شود. او در این باره می‌گوید: «ما در دوره‌های قبلی بازی‌های آسیایی، به دلیل اینکه کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش پاداش قابل‌توجهی به مدال‌آوران می‌دادند، فدراسیون پاداشی برای ملی‌پوشان در نظر نمی‌گرفت. البته در دوره‌ای که من رئیس فدراسیون بودم، پیش از آغاز بازی‌ها استعفا دادم و در هانگژو حضور نداشتم تا بخواهم برای بچه‌ها پاداش تعیین کنم. اما حالا شرایط فرق کرده است. احسان حدادی اعتقاد زیادی به شارژ روحی بچه‌ها دارد و به همین دلیل حتی برای مدال‌های قهرمانی آسیا یا رکوردشکنی دوومیدانی‌کاران در رقابت‌های قهرمانی کشور و رکوردگیری‌ها نیز به بهترین‌ها پاداش نقدی می‌دهد. او معتقد است پاداش دادن به ورزشکاران انگیزه زیادی ایجاد می‌کند. درباره تعیین پاداش بازی‌های آسیایی ناگویا هنوز صحبتی در هیأت‌رئیسه نشده، اما در اولین جلسه این موضوع را مطرح می‌کنم. فکر می‌کنم پاداش یک میلیاردی را برای مدال‌آوران ناگویا ببندیم.»